

טפט. אז פנה לפעילות פוליטית במיסגרת התנועה הליברית לית. הוא היה פעיל בעיריית רמת-גן ובבחירות האחרונות נבחר למקום 13 במועמדות לכנסת. "כשראתי שזה 13 שמחתי", אומר הח"כ המקפיד על לבוש שמרני, "כי 13 זה מיספר המזל שלי. רשיון ער ר"הדין שלי הוא 1313. חדר בכנסת הוא 213, הטלפון בלישכה הוא 13. ברצון הייתי גר בבית-מלון בקומה 13 וביחד 1313."

כמו מרבית הייקים גם הוא אוהב כלבים. "היתה לנו כלבה, לאקי, שהילדים אימצו אותה והיא חיה איתנו 14 שנה". מספרת אהובה, "לפני שנתיים היא נעלמה מהבית. היא הרגישה שהיא נגמרת ורעדפה לא למות בבית. מאז קשה לי לקחת עוד כלב."

אהובה, ילידת וילנה שבילידותה נקראה ילדת הפלא של התיאטרון. "האמת היא, אורי מרת האשה היפה חברת מליר את רשות-השידור, שכל הדיימנים שלי הסתובבו סביב הדיימנה למישחק. למדתי פיתוח רשות-השידור, חברה בוועדה לספרות ודרמה, לתרבות ילדים ונוער, במועצה לתרבות ואמנות ובאחרונה פעילה במל"ב — מרכז ארצי לעידוד בימות חובבים. אני בודאי נשמעת נורא, עם כל הוועדות העירוניות, אבל האמת היא שגשגתי אר הרבה זמן בבית, ויחד עם זה מאוד מעניין לי בחיים."

היא אהבת לבשל ולהכין ארוחות טובות. "התחביב שלי בבישול, אומר משה, "זה דברי מתיקה, טובים וכמה שיותר הרבה קרמים, קרפים, פדינג העיקר מתוק וטוב."

"כל זמן", אומרת אהובה, "שלא רואים באשה יצור-מיטת, אז זה בסדר. אני מאוד אהבת לשחק במיטתה, ואם אני בתרתי בזה מתוך רצוני, אז זה בסדר."

ביתם שברחוב יונה ברמת-גן מרוהט בנוחיות רבה, לכל תמונה התלויה על הקיר יש סיפור, ואין בני הזוג מתייחסים אליה כאל השקעה כספית.

אחרי חצי שנה סטג, באוגוסט 1948, עזבו הבריתים את הארץ ושיחררו את המחזור של מרון מהמשך הסטג, "כשהייתי בן 22, קיבלתי תואר של עורך-דין. הייתי כנראה, עורך-דין הצעיר ביותר שהוכתר בארץ, וזה שוב המזל שלי."

הוא התגייס לחיל-האוויר, עבר קורס-קצינים, ועל פי צו של בן-גוריון אף החליף את שמו למרון. באותה שנה פתח את משרד עורכי-הדין שלו, ברחוב אהר-העם 36, ומאז ועד היום הוא נשאר באותו מקום. "אני אדם שמרן", הוא מעיד על עצמו, "משתדל תמיד לישאר הכל אותו דבר."

פעם הלכתי לקנות כרטיס סים לסרט. מאחרי הקופה יש בהתורה יפהפיה. אמרתי לה ימני לי בבקשה שני כרטיסים, אחד לך ואחד לי, מאז אנהנו יחד. מספר משה, "אלה היו כרטיסים לאופרה". מתקנת אהובה בצחוק, "מה פתאום אופרה, איזה אופרה, מה לי ולאופרה? נדהם מרון. אם כך אז בטח הגעתי לקופה במיוחד בשבילך."

אחרי חצי שנה סטג, באוגוסט 1948, עזבו הבריתים את הארץ ושיחררו את המחזור של מרון מהמשך הסטג, "כשהייתי בן 22, קיבלתי תואר של עורך-דין. הייתי כנראה, עורך-דין הצעיר ביותר שהוכתר בארץ, וזה שוב המזל שלי."

הוא התגייס לחיל-האוויר, עבר קורס-קצינים, ועל פי צו של בן-גוריון אף החליף את שמו למרון. באותה שנה פתח את משרד עורכי-הדין שלו, ברחוב אהר-העם 36, ומאז ועד היום הוא נשאר באותו מקום. "אני אדם שמרן", הוא מעיד על עצמו, "משתדל תמיד לישאר הכל אותו דבר."

פעם הלכתי לקנות כרטיס סים לסרט. מאחרי הקופה יש בהתורה יפהפיה. אמרתי לה ימני לי בבקשה שני כרטיסים, אחד לך ואחד לי, מאז אנהנו יחד. מספר משה, "אלה היו כרטיסים לאופרה". מתקנת אהובה בצחוק, "מה פתאום אופרה, איזה אופרה, מה לי ולאופרה? נדהם מרון. אם כך אז בטח הגעתי לקופה במיוחד בשבילך."

"יש תוצאות"

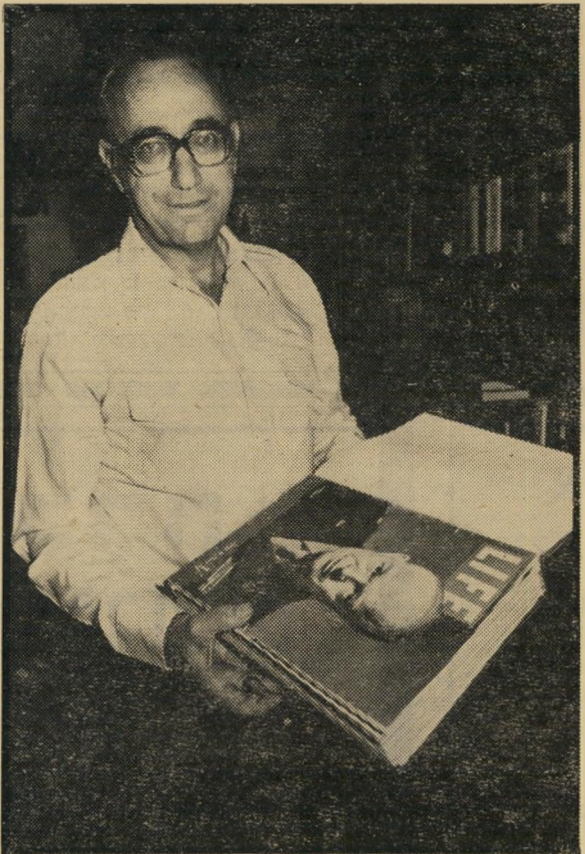
אומרת אהובה מרון חברת מליאת רשות-השידור, "עזבת את המישחק בתיאטרון אף על פי שנחשבת לילדת פלא, וכנראה, לפי ההצעות, גם לשחקנית טובה. העדפתי לטפל בבית ובילדים."

משהתבסס במישרו, הוא משיך: "החלטתי שאני צריך לעשות משהו בעולם, ואירגן יחד עם ידידים, ביניהם אבי-הם ("בומה") שביט, את הלישכה הצעירה, אירגון של בני 40-21, המבצע פעילויות למען החברה. למעשה השם הרישמי של הארגון העולמי הוא "אירגון לפיתוח מנהיגות" אומר מרון, "אבל בארץ זה נשמע מאוד בומבסטי, אז לא השתמשנו בשם הזה." אחרי שהיה לנשיא ישראל וסגן נשיא עולמי, החליט להתחיל פרק חדש, והיפך, משהו אחר. העיקר שהיה ציבורי, כמו שאומרים בגרמנית: החלפתי

בני היד

החליטה אחת מחברותיה של חנה, אימו של משה, כי על משה הנער להיות עורך-דין. "אני בטוחה שאמא שלך אמרה לאשה מה לומר", אומרת אהובה.

אחדים מקירות הבית מוסתרים על-ידי סיפורות עמוסות ספרים. תחביבו של משה הוא איסוף עיתונים. באוספו המר אורגן והמסודר נמצאים עיתוני גים ממלחמת-העולם הראשון נה שקנתה לו אהובה כמתנת יום-הולדת. "היפשתי בחנויות לעתיקות עד שמצאתי את ה"אוסף, שילמתי דמי-קדימה וכי שחזרתי לשם, אחרי יום אחד, המוכר ניסה לשכנע אותי שאסכים למכור לו את האוסף ברווח. לא הסכמתי כמובן."

הסיפריה עמוסה ביוגרפיות וסיפרי היסטוריה שאותם קורא הבעל, וסיפורות יפנית שיקוראת האשה. "זה שוב נשמע בומבסטי, אבל זה בהחלט אמיתי, נתקלתי במיקרה בספר יפני, נמשכתי לעניין ומאז אני מתעניינת בנושא." על הכורסה בבית מונח הספר השלישי בסדרה של יוקיו משימה. הסופר היפני שהודיע כי יתאבד לכשיגמור את כתיבת ספריו. "הוא באמת עשה את זה", מסבירה אהובה, "הוא היה בן 45 והחליט שזה מספיק לו."

"אני מרוצה מאוד מתפקודי כחבר-כנסת, בהחלט היה מעניין אותי להיות יושב-ראש, אבל אני ויצחק ברמן היברנו והחלטנו לא ללכת מכות על העניין. היה לי הכבוד להיות ממלא מקום היושב-ראש, וביעצם ממלא מקום הנשיא ליימיים בלבד, זה היה נחמד, אבל זה לא נמשך, ואני בהחלט עדיין מרוצה."

התחביב: אייק

הייקית הוא התחביב של מי אוסף של עיתונים ישנים העשויים בכריכות קפדניות כמיטב המסורת שהיה השבוע יושב-ראש הכנסת.